

מת (חיפה) 38224-07-25 - מדינת ישראל נ' נואף משאקי

מ"ת (חיפה) 38224-07-25 - מדינת ישראל נ' נואף משאקישלום חיפה

מ"ת (חיפה) 38224-07-25

מדינת ישראל

נגד

נואף משאקי

בית משפט השלום בחיפה

[16.07.2025]

כבוד השופט בוריס שרמן

החלטה

לפני בקשה למעצרו של המשיבים עד תום ההליכים נגדו.

1. לפי עובדות כתב האישום, ביום 11/7/25 נמצא המשיב, בן 35 תושב יאסיד שביהודה ושומרון, בעיר נשר מבלי שהחזיק בהיתר כניסה או שהייה כדין. למשיב יוחסה עבירה של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, לפי סעיפים

12(1) + 12(4) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

2. בבקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נטען, כי בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב. עוד נטען כי למשיב עבר פלילי הכולל 2 הרשעות קודמות, אחרונה שבהן משנת 2021 וכי לצד החשש הטבוע שבאם ישוחרר הוא יתחמק מהליכי שפיטה, מתקיים אף חשש לכך שבאם ישוחרר, ישוב המשיב על מעשיו, כלומר יכנס לשטחי מדינת ישראל מעת לעת ובכך יסכן את שלום הציבור וביטחונו, זאת על רקע המצב הביטחוני השורר כיום במדינה.

3. ב"כ המשיב ביקש לשחרר את המשיב בערבויות שיבטיחו התייצבות למשפט. הוא הסכים לקיומן של ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב והציע ערבות צד ג' של אזרחית ישראל, קרובת משפחתו של המשיב, לצד הפקדה במזומן בקופת בית המשפט. ב"כ המשיב הפנה להחלטתי מיום 13/7/25 בעניינו של המשיב (מ"י 28209-07-25), בה הוריתי על שחרורו של המשיב בתנאים וערבויות להבטחת התייצבותו לדיונים בעניינו, וביקש לאמץ אותה חלופה.

4. ב"כ המבקשת טענה כי ההחלטה בדבר שחרור המשיב ניתנה לפני הגשת כתב האישום נגדו וכעת נקודת האיזון השתנתה. על ההחלטה הוגש ערר שהתקבל בהסכמה. בשל עברו הפלילי של המשיב מתקיים לא רק חשש לכך שיימלט מהדין אלא גם חשש שיחזור לשטח המדינה שוב. במצב דברים זה הוספת הערבויות לא תסייע. ב"כ המבקשת הפנתה לתיקון 42 לחוק הכניסה לישראל במסגרתו הוכפלה הענישה בגין העבירה המיוחסת למשיב וטענה כי החמרת הענישה משליכה גם על הליך המעצר.

דין והכרעה

5. לאחר שעיינתי בתיק החקירה נחה דעתי כי מתקיימות ראיות לכאורה בעוצמה תקינה להוכחת המיוחס למשיב. עוד סבורני כי מתקיימות עילות מעצר שעניינן חשש להתחמקות מאימת הדין ומסוכנות המשיב לביטחון הציבור. עילת המסוכנות נובעת מכך שלצד תושבי השטחים המסתננים למטרות תעסוקה, חודרים לשטח המדינה גם גורמים עוינים המבקשים לפגוע בתושביה. התמודדות עם תופעת ההסתננות מצריכה מכוחות הביטחון מאמצים משמעותיים, זאת לצד משימות רבות ומורכבות המוטלות עליהם בעת הנוכחית. בעניינו של המשיב החשש כי ישוב לשטחי המדינה באם ישוחרר מתעצם בשל קיומה של הרשעה משנת 2021 בגין ביצוע עבירה זהה.

6. כידוע, בבש"פ 6781/13 מוחמד קונדוס נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 4/11/13), לאור חוסר האחידות בפסיקת בתי המשפט בסוגיה, נדרש בית המשפט העליון בהרחבה לעקרונות מנחים בהפעלת שיקול הדעת השיפוטי בשאלת היתכנות שחרור תושבי השטחים לחלופת מעצר. בית המשפט העליון מנה 3 קבוצות של שיקולים רלבנטיים אותם יש לשקול:

- א. העבירות המיוחסות לנאשם - בהקשר זה מצא בית המשפט העליון להבחין בין מי שמיוחסת לו עבירת שהיה בלתי חוקית לבדה, לבין מי שמיוחסות לו עבירות נוספות, שאז קיים אינטרס ציבורי משמעותי יותר למצות את הדין עם מבצע העבירה. אבחנה נוספת נוגעת לשאלה האם העבירות הנוספות נועדו לאפשר המשך שהיה בלתי חוקית או שמדובר בעבירות שנעברו בנפרד ובמנותק מעצם הכניסה הבלתי חוקית לישראל.
 - ב. עברו הפלילי של הנאשם - בית המשפט העליון הבחין בין מי שעברו הפלילי נקי לבין מי שלחובתו הרשעות קודמות בגין כניסה בלתי חוקית לישראל (הדבר יקשה ליתן אמון בנאשם כזה) וכן בין מי שלחובתו רק הרשעות בגין שהיה בלתי חוקית לבין מי שלחובתו עבר פלילי עשיר יותר.
 - ג. נסיבות חיצוניות לנאשם ולעבירה, דוגמת המצב הביטחוני.
7. הגם שאחד מהשיקולים שיש לשקול בהתאם להלכת קונדוס הינו המצב הביטחוני, לאחרונה ניתנו מספר החלטות ע"י בית המשפט העליון בהן הודגשה החובה לבכר חלופה גם בעבירות של שהייה בלתי חוקית. כך, בברע"פ 72867-11-24 צאדק אסעיד נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 5/12/24, כב' השופט ע' גרוסקופף) נקבע:

"ברמה העקרונית, אבקש להדגיש כי גם בעת הנוכחית אין מקום לקביעת כלל גורף לפיו כל תושב הרשות הפלסטינאית אשר הוגש נגדו כתב אישום בגין שהייה בלתי חוקית במדינת ישראל (להלן: שב"ח) ייעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. כל מקרה צריך להיבחן לגופו, תוך מתן חשיבות מרכזית לרמת המסוכנות הנשקפת מהשב"ח וזאת בהינתן עברו הפלילי, העבירות המיוחסות לו ומכלול נסיבותיו. כאשר מדובר בשב"ח שהעבירה היחידה המיוחסת לו היא כניסה או ישיבה בישראל בניגוד לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952, ושל אור עברו והמידע הקיים לגביו לא נשקפת סכנה לשלום הציבור משחרורו לשטחי יהודה ושומרון, הרי שכלל יש מקום להורות כן, בכפוף לקביעת ביטחונות מתאימים לעניין התייצבותו למשפטו."

ברע"פ 32140-12-24 חאלד אל הלס ואח' נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 18/12/24, כב' השופט ח' כבוב) התקבלה בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי שהורה על מעצרו של שוהים בלתי חוקיים בנסיבות דומות. בית המשפט העליון הסביר את החלטתו לשחרר את העוררים "בכפוף לקביעת ביטחונות שיבטיחו את התייצבותם למשפט" באופן הבא (פסקה 8):

"...במניין השיקולים אותם שקלו הערכאות הדיוניות, לא ניתן לטעמי משקל מספק לשיקולים רלבנטיים ומשמעתיים, באופן שיש בו כדי לגרום לאי-צדק בנסיבות עניינם של המבקשים. בין אותם שיקולים, וכפי שפורט לעיל, ניתן למנות את היעדרו של עבר פלילי; העובדה שלמעשה של המבקשים לא נלוו עבירות נוספות; שהמבקשים נכנסו לישראל לצרכי עבודה בלבד; וכן כי המשיבה לא הצביעה על אינדיקציה לסכנה לשלום הציבור משחרורם של המבקשים לשטחי יהודה ושומרון."

ברע"פ 19662-02-25 מחמד אמחיסן נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 16/2/25) המשיך כב' השופט גרוסקופף וקבע:

"...אינני רואה הצדקה למעצר עד תום ההליכים של שוהים בלתי חוקיים נעדר עבר פלילי, אשר אין בעניינו חשד לביצוע עבירה נוספת - וזאת גם בתקופה בה אנו נמצאים. כך, שכן הנחת המוצא ביחס לנאשמים מסוג זה היא שהרתעתם מפני כניסה לישראל שלא כדין בעתיד מושגת באמצעות ההליך הפלילי בעניינם, ולפיכך לא נשקפת מהם רמת מסוכנות המצדיקה כשלעצמה את מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים. במצב דברים זה, העילה המרכזית העשויה להצדיק מעצר במקרים אלה היא החשש כי העורר לא יתייצב להמשך ההליכים במשפטו, וחשש זה ניתן למתן במידה מספקת באמצעות קביעת הפקדה וערבויות אשר יבטיחו התייצבות להמשך ההליכים הפליליים."

על קביעה זו חזר כב' השופט גרוסקופף גם ברע"פ 33960-02-25 מחמוד שתוי נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 23/2/25).

- אציין כי בשתי ההחלטות האחרונות קבע בית המשפט העליון תנאי שחרור זהים - הפקדה בסך 3,000 ₪, ערבות עצמית ע"ס 10,000 ₪ וערבות צד ג' של ערב ישראלי ע"ס 7,500 ₪.
- להשלמת התמונה יוער כי המבקשת הגישה לבית המשפט העליון בקשה להרחיב את ההרכב שידון בסוגיית שחרור הנאשמים בעבירות שב"ח לחלופת מעצר. הבקשה נדחתה ביום 6/4/25 (רע"פ 73266-03-25 יוסף חראחשה נ' מדינת ישראל, כב' השופטת ר' רונן).
8. כאמור, בהחלטה מיום 13/7/25 הוריתי על שחרור המשיב לשטחים. ב"כ המשיב ביקש לאמץ את ההחלטה גם בשלב הדיוני הנוכחי, בעוד ב"כ המבקשת טענה כי אין ללמוד מהחלטה זו דבר על עניינו, והצדק עמה. ההחלטה לשחרר את המשיב ביום 13/7/25 התבססה בעיקרו של דבר על שני נימוקים: קביעתי כי הבקשה הנוספת להארכת מעצר המשיב הוגשה בניגוד להסכמות דיוניות אליהן הגיעו הצדדים קודם לכן; וקביעתי שהחקירה הסתיימה מבלי שהוגשה הצהרת תובע. שתי הקביעות הפסיקו להיות רלבנטיות לאחר שהוגש כתב האישום ומכאן שיש לדון מחדש בשאלה האם ניתן בעניינו של המשיב להשיג את תכלית המעצר ע"י חלופה.
9. לאחר עיון בתיק החקירה מצאתי כי עניינו של משיב 2 דומה לעניינם של העוררים בפרשות אל הליס, אמחיסן ושתיו הנ"ל. למעשיו לא נלוו עבירות נוספות, לא מצאתי שום אינדיקציה לכך שנכנס לישראל למטרה אחרת זולת עבודה ולא מצאתי כי שחרורו לשטחי יהודה ושומרון יסכן את שלום הציבור. אומנם לחובת המשיב עבר פלילי, גם אם לא מכביד, אך בעניין זה אציין כי למשיב הונפק רישיון תעסוקה בישראל שפקע לפני כ-4 חודשים בלבד (הרישיון הוקפא בחודש 9/24 ונסגר בחודש 1/25). אף נתון זה מלמד על מסוכנותו הפחותה של המשיב. במצב דברים זה סבורני כי ניתן להשיג את תכלית המעצר בעניינו ע"י קביעת תנאים וערבויות שיבטיחו התייצבותו למשפט ולריצוי העונש ככל שיורשע. עם זאת, נוכח עברו הפלילי המגביר את החשש לכניסה מחודשת שלא כחוק לשטחי המדינה במקרה של שחרור.
10. לאור האמור אני קובע כי עניינו של המשיב אכן עומד בתנאים שנקבעו בפסיקה המאפשרים שקילת שחרור שווה בלתי חוקי לשטחי יהודה ושומרון בכפוף להפקדת ערבויות שיבטיחו התייצבותו למשפט ולריצוי העונש ככל שיורשע. הצדדים הסכימו כי חקירת הערבה המוצעת בדיון מיום 13/7/25 תשמש גם לצורך ההליך הנוכחי. אציין, כי התרשמתי מהערבה לחיוב ומצאתי כי ניתן לאשר אותה.
11. באשר לגובה הערבויות - זה נגזר מתכלית הערובה. מתיק החקירה עולה, כאמור, כי המשיב נכנס לישראל שלא כחוק לצרכי פרנסה, כלומר בבסיס העבירה עומד אינטרס כלכלי מובהק. על כן, מטרת הערבויות הינה להפוך ביצוע עבירות נוספות ואי התייצבות להמשך ההליך ללא כדאיים מבחינה כלכלית. עוד יש להתחשב בעברו הפלילי של המשיב, המלמד על קושי מסוים ליתן בו אמון והמגביר את הסיכון של הפרות התנאים המגבילים.
12. סוף דבר, לאחר ששמעתי את הערבה המוצעת והתרשמתי כי בכוחה לעמוד בהתחייבותה להבטיח התייצבות המשיב, אני מורה על שחרור המשיב בתנאים הבאים שנועדו להבטיח התייצבותו למשפט ולריצוי העונש ככל שיורשע:
- א. המשיב יתייצב להמשך ההליכים המשפטיים בעניינו, לרבות ריצוי העונש, וכן יימנע מלהיכנס לישראל שלא כדין כל עוד נמשך משפטו.
- ב. המשיב יתייצב לכל דיון בעניינו בליווי הערבה, גב' חנין דופראויה ת"ז 300288180, שתלווה אותו מהמחסום ועד לבית משפט וחזרה וכן יתייצב לריצוי העונש ככל שיורשע.
- ג. להבטחת קיום תנאי השחרור יופקד סך של 6,500 ₪ במזומן בקופת בית המשפט, המשיב יחתום על ערבות עצמית בסך 15,000 ₪ והערבה שפרטיה לעיל תחתום על ערבות צד ג' בסכום זהה.
- ד. השחרור יתבצע במחסום הקרוב והמשיב יגורש לאלתר.
- החלטה זו מהווה אסמכתא לשחרור.
- זכות ערר כחוק.
- ניתנה היום, כ' תמוז תשפ"ה, 16 יולי 2025, במעמד הצדדים.